

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	3
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	7
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	12
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	13
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	20
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	21

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 14/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przez „lokatora” w rozumieniu przepisu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 z późn. zm.) należy rozumieć także współmałżonka, któremu w postępowaniu o podział majątku wspólnego Sąd nakazał wydanie mieszkalnego lokalu spółdzielczego typu własnościowego, do którego prawo wchodziło w skład majątku wspólnego byłych małżonków?”

III CZP 15/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o rozwiązanie umowy dożywocia wytoczonej przez dożywotników przeciwko zobowiązanym z umowy małżonkom po stronie pozwanych zachodzi współuczestnictwo konieczne?”

III CZP 16/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy, a jeżeli tak, to na jakiej podstawie prawnej komornik może obciążyć wierzyciela kosztami niecelowej egzekucji?

2. Czy w wypadku negatywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie, Sąd w postępowaniu ze skargi na czynności komornika może zdecydować o obciążeniu wierzyciela kosztami niecelowej egzekucji i czy orzeczenie sądu wydane w tym postępowaniu będzie tytułem wykonawczym dla komornika?”

III CZP 17/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy protokół zdawczo-odbiorczy sporządzony na podstawie art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. Nr 46, poz. 543 z 2000 r. z późn. zm.) pomiędzy Dyrektorem Delegatury Ministra Skarbu Państwa a Starostą jako organem Skarbu Państwa, a dotyczący przekazania nieruchomości do zasobu Skarbu Państwa stanowi podstawę do wykreślenia prawa wieczystego użytkowania nieruchomości wpisanego w księdze wieczystej, w sytuacji, gdy w księdze wieczystej jako dysponent tego prawa jest wpisany Minister Skarbu Państwa a prawo wieczystego użytkowania nieruchomości wchodziło w skład mienia przedsiębiorstwa, które uległo likwidacji w celu prywatyzacji?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 96/03 – z dnia 5 lutego 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Sprzedaż rzeczy przez kupującego nie powoduje przejścia na nabywcę uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy; kupujący może jednak przelać na nabywcę uprawnienia do żądania obniżenia ceny, usunięcia wady lub dostarczenia rzeczy wolnej od wad.

III CZP 109/03 – z dnia 5 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Płocku

Podstawą wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości stanowiącej przedmiot współwłasności łącznej podatnika i jego małżonka może być decyzja ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego doręczona wyłącznie podatnikowi.

III CZP 111/03 – z dnia 5 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

1. W sprawie, w której przed dniem 1 października 2003 r. wniesiono do sądu wniosek o ogłoszenie upadłości, lecz jeszcze nie wydano postanowienia o ogłoszeniu upadłości, postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości prowadzi się na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535).

2. Na zarządzenie przewodniczącego, którego przedmiotem jest zwrot wniosku dłużnika o ogłoszenie upadłości, przysługuje

zażalenie.

III CZP 113/03 – z dnia 5 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

Sprawa o zmianę zawartego w wyroku rozwodowym orzeczenia o władzy rodzicielskiej i sposobie jej wykonywania, zmierzająca do powierzenia wykonywania władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców i ograniczenia władzy drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka, jest sprawą o ograniczenie władzy rodzicielskiej w rozumieniu art. 509 pkt 1 k.p.c.

III CZP 103/03 – z dnia 11 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie

Ustanowienie odrębnej własności lokalu użytkowego w budynku wzniesionym na nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste pod budownictwo mieszkaniowe nie uzasadnia zmiany stawki procentowej opłaty rocznej (art. 73 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.).

III CZP 115/03 – z dnia 17 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

W postępowaniu w sprawach gospodarczych pozwany traci prawo powoływania twierdzeń, zarzutów oraz dowodów na ich poparcie, niepowołanych w odpowiedzi na pozew, bez względu na ich znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że wykaze, iż ich powołanie w odpowiedzi na pozew nie było możliwe, albo że potrzeba powołania wynikła później (art. 479¹⁴ § 2 k.p.c.).

III CZP 116/03 – z dnia 17 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością traci legitymację przewidzianą w art. 252 § 1 w związku z art. 250 pkt 1 k.s.h. do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą – z chwilą odwołania go z tej funkcji.

III CZP 118/03 – z dnia 17 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

W sprawach gospodarczych w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne (art. 505 § 1 w związku z art. 479¹⁷ k.p.c.).

III CZP 119/03 – z dnia 24 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

Komornik sądowy występujący o udzielenie informacji, o których mowa w art. 44h ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (tekst jedn. Dz. U. 2001 r. Nr 87, poz. 960 ze zm.) jest zobowiązany do uiszczenia opłaty za udostępnienie tych danych.

III CZP 120/03 – z dnia 24 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Orzekając o naprawieniu szkody w gruntach rolnych i leśnych w drodze rekultywacji, na podstawie art. 94 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96

ze zm.), sąd nie określa sposobu jej przeprowadzenia.

III CZP 121/03 – z dnia 24 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Doręczona zobowiązanemu decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustalająca wysokość należności z tytułu składek, nie może być podstawą wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości stanowiącej przedmiot współwłasności łącznej zobowiązanego i jego małżonka.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CKN 964/00 – wyrok z dnia 25 września 2002 r.

Do kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.), nie należy rozstrzyganie sporów między lokatorami oraz między lokatorami a administratorami budynków o stan techniczny instalacji wewnętrznej doprowadzającej gaz.

III CO 9/03 – postanowienie z dnia 21 sierpnia 2003 r.

1. Skarga o wznowienie postępowania od postanowienia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393⁷ § 1 w związku z art. 393 § 1 k.p.c.) jest niedopuszczalna.

2. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego tzw. interpretacyjne nie mieści się w hipotezie art. 401¹ § 1 k.p.c.

III CKN 392/01 – postanowienie z dnia 21 sierpnia 2003 r.

Sąd drugiej instancji ma z jednej strony pełną, ograniczoną jedynie granicami zaskarżenia, swobodę jurysdykcyjną, z drugiej natomiast ciąży na nim obowiązek rozważenia wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów i wniosków.

I CK 185/03 – wyrok z dnia 27 sierpnia 2003 r.

Po wejściu w życie przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu

ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zachował uprawnienie do wydawania wobec przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych decyzji przewidzianych w art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804) w przedmiocie naruszenia zakazu ustanowionego w art. 8 ust. 1 w zw. z ust. 2 pkt 1 tej ustawy.

II CKN 415/01 – wyrok z dnia 3 września 2003 r.

W świetle art. 4 i 9 ust. 1 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) (Załącznik do Nr 49 Dz. U. z 1962 r., poz. 238; sprost. Dz. U. z 1995 r. Nr 69, poz. 352), osoba nie będąca stroną umowy przewozu nie może być uznana za nadawcę przesyłki tylko z tej przyczyny, że została wskazana jako nadawca w liście przewozowym.

II CKN 419/01 – wyrok z dnia 3 września 2003 r.

Z chwilą przekształcenia w trakcie roku kalendarzowego prawa użytkowania wieczystego w prawo własności uiszczona opłata roczna nie powoduje obowiązku zwrotu.

IV CKN 395/01 – wyrok z dnia 4 września 2003 r.

Jeżeli po wydaniu nakazu zapłaty zaginął z akt sprawy sądowej weksel, na podstawie którego nakaz wydano, wierzyciel wekslowy w postępowaniu toczącym się w wyniku wniesienia zarzutów, może powoływać się na odpowiedzialność wekslową dłużnika jedynie po przedstawieniu postanowienia sądu o umorzeniu zaginionego weksla (art. 100 prawa wekslowego).

III CZP 49/03 – postanowienie z dnia 11 września 2003 r.

Pierwszeństwo nabycia wyodrębnionego lokalu w budynku stanowiącym własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego (art. 34 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami – Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) oraz związane z nim roszczenie o zawarcie umowy sprzedaży bez przetargu przysługuje jedynie osobie, która wstąpiła w stosunek najmu na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509 ze zm.) oraz osobie, która prawo do najmu uzyskała w drodze dziedziczenia przed wejściem w życie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych oraz o zmianie ustawy- Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 111, poz. 723).

III CKN 437/01 – wyrok z dnia 11 września 2003 r.

Za zobowiązania zaciągnięte przed 1 stycznia 1999 r. przez miejskie strefy usług publicznych oraz ich jednostki organizacyjne bez osobowości prawnej, które uległyby likwidacji z tym dniem, odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa reprezentowany przez właściwego wojewodę (ustawa z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz o miejskich strefach usług publicznych – Dz. U. Nr 141, poz. 692).

III CKN 579/01 – wyrok z dnia 11 września 2003 r.

Zleceniobiorca może zgodnie z zasadą swobody umów zobowiązać się wobec zleceniodawcy do niepodejmowania w czasie trwania umowy działalności konkurencyjnej.

I CK 65/02 – wyrok z dnia 12 września 2003 r.

Nabywca weksla w drodze indosu zwrotnego nie powraca do swoich praw przysługujących mu pierwotnie w ciągu indosowym, chyba że nabycie łączy się z wykupieniem weksla.

IV CKN 421/01 – wyrok z dnia 16 września 2003 r.

Do ustalenia wysokości wynagrodzenia o jakim mowa w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.), nie ma zastosowania art. 363 § 2 k.c.

I CK 66/02 – wyrok z dnia 18 września 2003 r.

Sąd rozpoznający sprawę po przekazaniu jej przez samorządowe kolegium odwoławcze, może samodzielnie ustalić wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego (art. 43c ust. 6 i 8 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości – Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127 ze zm.).

I CK 115/02 – wyrok z dnia 18 września 2003 r.

Uchwała w sprawie wyboru rady nadzorczej spółdzielni jest bezwzględnie nieważna, jeżeli na skutek jej podjęcia z naruszeniem art. 45 § 2 zd. 1 i art. 57 prawa spółdzielczego skład rady jest mniejszy niż przewidziany ustawowo.

I CK 143/03 – wyrok z dnia 24 września 2003 r.

Skarb Państwa może ponosić odpowiedzialność odszkodowawczą za niezgodne z prawem unormowanie zawarte w ustawie, które nakłada na osobę prawną obowiązek świadczeń nie

będących daniną publiczną, jeżeli ich spełnienie powoduje stratę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c.

V CK 188/02 – wyrok z dnia 25 września 2003 r.

1. Postanowienie umowy zezwalające kupującemu na zwolnienie się z obowiązku zapłaty ustalonej ceny przez przelanie na sprzedawcę określonych wierzytelności należy kwalifikować jako upoważnienie przemienne; choć więc kupujący może zwolnić się ze swego obowiązku przez przelanie na sprzedawcę określonych wierzytelności, sprzedawcy wolno tylko domagać się od kupującego zapłaty ustalonej ceny.

2. Prawo o postępowaniu układowym nie zakazywało przelewu wierzytelności przysługujących względem dłużnika, wobec którego nastąpiło otwarcie postępowania układowego; jedynie skuteczność dokonanego w takiej sytuacji przelewu podlegała ograniczeniom wynikającym z art. 39 i 58 tego prawa. Analogiczną regulację zawiera prawo upadłościowe i naprawcze w odniesieniu do przelewu wierzytelności dokonanego po ogłoszeniu w stosunku do dłużnika upadłości z możliwością zawarcia układu (art. 89 i 197) oraz w odniesieniu do przelewu wierzytelności dokonanego po wszczęciu w stosunku do dłużnika postępowania naprawczego (art. 498 i 511).

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 2/04

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Złotoryi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozpoznanie zażalenia pokrzywdzonego przez Sąd Rejonowy orzekający jako organ odwoławczy na postanowienie Prokuratora o umorzeniu postępowania „in rem” następuje na zasadach ogólnych określonych w Dziale IX, Rozdziale 48, a w szczególności czy do tej sytuacji ma „odpowiednie” zastosowanie art. 437 k.p.k. w części dotyczącej możliwości zmiany zaskarżonego postanowienia a jeżeli tak, to jaki jest możliwy zakres tej zmiany, czy też w stosunku do art. 437 §1 k.p.k. – art. 330 § 1 k.p.k. stanowi lex specialis nadający mu charakter dyspozycji szczególnej, całkowicie eliminującej normę ogólną i nakazujący przyjąć, że sąd nie jest władny zmienić zaskarżonego postanowienia a jedynie alternatywnie utrzymać je w mocy lub uchylić?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 36/03 – z dnia 26 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

„Czy – mająca znaczenie dla kwalifikacji prawnej czynu z art. 63 k.k.s. – stawka podatkowa podatku akcyzowego w imporcie papierosów nieoznakowanych ceną detaliczną wydrukowaną na jednostkowym opakowaniu, w okresie od dnia 10 lipca 2001 r. do dnia 16 sierpnia 2001 r. wynosiła 1900 % a stawka podatkowa w imporcie papierosów oznakowanych ceną detaliczną – 50 zł za 1000 sztuk?

a w razie udzielenia odpowiedzi negatywnej:

Jaka stawka podatkowa podatku akcyzowego w imporcie papierosów obowiązywała w w.w. okresie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 41/03 – z dnia 26 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Płocku

„1. Czy można uznać za skutecznie doręczone orzeczenie (odpis wyroku zaocznego) odebrane przez dorosłego domownika adresata – oskarżonego, który w tym czasie nie żył, o czym sąd został poinformowany, dwa dni po doręczeniu, przez tegoż domownika, który też zwrócił przesyłkę, oświadczając że przyjął ją omyłkowo (na podstawie art. 132 § 2 k.p.k., czy też art. 136 § 1 k.p.k.) – w kontekście uznania prawomocności tak doręczonego orzeczenia?

2. Czy ujawnienie po ogłoszeniu orzeczenia faktu, iż oskarżony w tejże dacie nie żył i przy niezaskarżeniu tegoż orzeczenia – powoduje konieczność wznowienia postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), czy też wystarczającym jest umorzenie postępowania przez sąd rejonowy na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.?

3. Jaki jest zakres stosowania przepisu art. 15 § 1 k.k.w. (w zw. z art. 9 § 2 k.k.w.) wobec obowiązku wynikającego z art. 542 § 3 k.p.k. – w sytuacji przyjęcia prawomocności wyroku, zapadłego wobec oskarżonego nie żyjącego w czasie wyrokowania?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 44/03 – z dnia 26 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

„Czy zaliczeniu na poczet orzeczonej kary za wykroczenie na podstawie art. 82 § 2 pkt 2 i § 3 k.p.s.w. podlega tylko zatrzymanie procesowe czy również zatrzymanie administracyjne (porządkowe) pozostające w związku z popełnionym wykroczeniem?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 47/03 – z dnia 26 lutego 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi, Ośrodek Zamiejscowy w Sieradzu

„Czy określone w art. 244 k.k. zakazy odnosić należy jedynie do orzeczonego środka karnego wskazanego w art. 39 pkt 2 k.k., czy też wymieniony przepis kodeksu karnego należy rozpatrywać jedynie przez pryzmat organu orzekającego te zakazy?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 197/03 – postanowienie z dnia 2 września 2003 r.

Wprawdzie w treści dziennikarskiej wypowiedzi dozwolona jest przesada, to jednak prasa nie może przekroczyć granic prawnych i etycznych, zwłaszcza w zakresie ochrony dobrego imienia i praw innych osób.

Zadaniem prasy jest, w myśl art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.), służba społeczeństwu i państwu. Wykonując to zadanie dziennikarz ma obowiązek działania zgodnego z etyką zawodową i zasadami współżycia społecznego w granicach określonych przepisami prawa.

IV KK 94/03 – postanowienie z dnia 23 października 2003 r.

„Sprawą o wykroczenie” w rozumieniu art. 110 § 1 k.p.s.w. jest nie tylko sprawa, którą od początku prowadzono w postępowaniu uregulowanym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia, ale także sprawa wszczęta w trybie przepisów postępowania karnego, jeżeli sąd pierwszej instancji, w oparciu o art. 400 k.p.k., uznał za wykroczenie czyn zarzucany oskarżonemu jako przestępstwo, a orzeczenia tego nie skarżono lub sąd odwoławczy, wskazany w przepisach Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, podzielił takie stanowisko oraz sprawa rozpoznawana w postępowaniu karnym, w której dopiero sąd drugiej instancji, rozpoznając środek odwoławczy od orzeczenia w

sprawie o przestępstwo, uznał w orzeczeniu kończącym postępowanie czyn, którego ono dotyczyło, za wykroczenie.

IV KK 265/02 – postanowienie z dnia 23 października 2003 r.

Osoba dokonująca z upoważnienia przewoźnika, na podstawie art. 33a ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. 2000 r. Nr 50, poz. 601 ze zm.), kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu w środkach komunikacji publicznej należących do tego przewoźnika, utworzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego ze środków publicznych, w ramach prowadzonej gospodarki komunalnej w formie spółki prawa handlowego, pełni funkcję publiczną w rozumieniu art. 228 § 1 k.k.

I KZP 40/03 – postanowienie z dnia 29 stycznia 2004 r.

Skoro niedopuszczalność ponownego postępowania zachodzi tylko wówczas, gdy – przy zachowaniu tożsamości osoby i czynu – uprzednie „postępowanie karne” zakończone zostało prawomocnie, to wcześniejsze zakończenie innego postępowania niż postępowanie karne, choćby co do tego samego czynu tej samej osoby, nie powoduje stanu rzeczy osądzonej (rei iudicatae) art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II PZP 3/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do pracownika szkoły nie będącego nauczycielem, prowadzonej w ramach zadań własnych przez jednostkę samorządu terytorialnego szczebla powiatowego mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 61, poz. 708 ze zm.)?”

II PZP 4/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Legnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wzrost wynagrodzenia o wskaźniki wymienione w art. 4a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) przysługuje wszystkim pracownikom samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, czy też ograniczony został do pracowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej powyżej 50 osób?”

II PZP 5/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sporze z powództwa asesora Prokuratury Rejonowej o zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia, tj. kwoty ok. 6.300 zł netto z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania z nim stosunku pracy przez Prokuratora Generalnego stroną pozwaną jako pracodawca powinna być Prokurator Generalny czy też Prokuratura Rejonowa, w której asesor pełnił powierzone czynności prokuratorskie?”

II UZP 1/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu sędzia w stanie spoczynku z tytułu umowy zlecenia zawartej z jednym zleceniodawcą na okres dłuższy niż 14 dni?”

II UZP 2/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prawo do emerytury adwokata kontynuującego nieprzerwanie po dacie jej nabycia praktykę adwokacką ulega zawieszeniu bez względu na wysokość uzyskiwanego przychodu na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.)?”

III SZP 1/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów (sądu antymonopolowego) przysługują środki odwoławcze do Sądu Najwyższego?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 12/03 – z dnia 11 lutego 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Wyjaśnienia treści postanowień układu zbiorowego pracy dokonane wspólnie przez jego strony na podstawie art. 241⁶ § 1 k.p. nie są wiążące dla sądu.

III PZP 14/03 – z dnia 11 lutego 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Przeniesienie mianowanego nauczyciela bez jego zgody do innej szkoły przez organ prowadzący szkołę w trybie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 ze zm.) nie powoduje nawiązania nowego stosunku pracy.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 48/03 – postanowienie z dnia 20 listopada 2003 r.

W zażaleniu na postanowienie sądu uznające za nieważny wyrok skazujący wydany wobec osoby represjonowanej za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, osoba ta nie może skarżyć zawartych w tymże postanowieniu ustaleń, które wprowadzie naruszają jej prawa lub szkodzą jej interesom (art. 425 § 3 k.p.k. w zw. z art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego – Dz. U. Nr 34, poz. 149 ze zm.), lecz stanowią jedynie powtórzenie wiążących ustaleń dokonanych w prawomocnym orzeczeniu o odtworzeniu zaginionych lub zniszczonych akt sprawy, zapadłym w odrębnym postępowaniu (por. Rozdział 18 Kodeksu postępowania karnego).

WK 22/03 – wyrok z dnia 27 listopada 2003 r.

W wypadku, w którym żołnierz innej służby niż zasadnicza, wykazując złą wolę, nie stawiał się w macierzystej jednostce wojskowej przez znaczny okres czasu, dla przyjęcia, że „uporczywie” nie wykonywał on tego obowiązku wynikającego ze służby wojskowej (art. 341 § 2 k.k.), okoliczność czy był on wzywany do stawienia się w tejże jednostce, czy też nie był wzywany, jest bez znaczenia.

WA 53/03 – wyrok z dnia 4 grudnia 2003 r.

1. Skoro art. 273 k.k. penalizuje użycie dokumentu określonego w art. 271 k.k. lub w art. 272 k.k., to sąd skazując za popełnienie tego przestępstwa ma obowiązek wskazać, zarówno w opisie czynu jak i w kwalifikacji prawnej, którego z tych dokumentów sprawca użył, a więc czy dokumentu poświadczającego nieprawdę wskutek winy wystawcy (art. 271 k.k.), czy dokumentu poświadczającego nieprawdę w wyniku wprowadzenia wystawcy w błąd (art. 272 k.k.).

2. Dla bytu przestępstwa, które przewiduje art. 273 k.k. obojętne jest, czy wystawca dokumentu poświadczającego nieprawdę, tj. funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej czy w innym celu, jak również z jakich pobudek.

WA 55/03 – wyrok z dnia 4 grudnia 2003 r.

W wypadku orzeczenia na podstawie art. 67 § 3 k.k. świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7 k.k., sąd nie wyznacza w żadnej formie terminu jego spełnienia, albowiem wykonanie wyroku w tej części następuje po jego uprawomocnieniu się, w sposób określony w art. 196 § 1 k.k.w.